ECLI:LV:ZRT:2019:0104.C13063216.9.S

Lieta Nr.C13063216
Lietvedības Nr. C-0761-19/29

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Dobelē 2019.gada 4.janvārī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese I.Kovaļova,
sekretāre L.Līvmane,
piedaloties prasītāja /pers. B/ pārstāvei /pers. C/, atbildētājas /pers. D/ pārstāvei L.Reisai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. D/ (pirms uzvārda maiņas – /uzvārds/) par nekustamā īpašuma lietošanas kārtības noteikšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2016.gada 18.augustā prasītāja /pers. B/ pilnvarotā personas /pers. C/ cēla tiesā prasību pret atbildētāju /pers. G/ par pienākuma uzlikšanu noslēgt vienošanos par reālu nekustamā īpašuma sadali un ar to saistīto izdevumu segšanu.

Prasība vairākkārtīgi grozīta. Pēdējie grozījumi saņemti 2018.gada 14.novembrī, kuros lūgts noteikt nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese/ lietošanas un apsaimniekošanas kārtību un konkrēti:

1. /pers. B/ valdījumā, lietošanā un apsaimniekošanā nodot:

- Būves 1.stāva shēmā ar kadastra apzīmējuma Nr./numurs A/, divas dzīvojamās istabas dzīvojamas mājas 1.stāvā, kuras atrodas no mājas ieejas labajā pusē, kuras atzīmētas ar platību 18,6 m^2 un 12,3 m^2, pagrabu 12,3 m^2;
- Šķūni - nekustamais īpašums, kurš 2003.gada Latvijas Republikas Valsts Zemes dienesta Zemgales reģionālās nodaļas tehniskās inventarizācijas lietā ir apzīmēts ar būves kadastra numuru: /numurs B/;
- - Saimniecības ēku - nekustamais īpašums, kurš 2003.gada Latvijas Republikas Valsts Zemes dienesta Zemgales reģionālās nodaļas tehniskās inventarizācijas lietā ir apzīmēts ar būves kadastra Nr. /numurs C/;
- - piebūvēto malkas šķūni, kurš atrodas otrā pusē pie nekustamā īpašuma, kurš 2003.gada Latvijas Republikas Valsts Zemes dienesta Zemgales reģionālās nodaļas tehniskās inventerizācijas lietā ir apzīmēts ar būves kadastra numuru: /numurs C/;
- No šķūņa - nekustamais īpašums, kurš 2003.gada Latvijas Republikas Valsts Zemes dienesta Zemgales reģionālās nodaļas tehniskās inventerizācijas lietā ir apzīmēts ar būves kadastra Nr. 46010114610005, nedzīvojamo iekštelpu Nr. 1 ar platību - 38,7 m^2 un Nr. 3 ar platību 8,7 m^2;
- siltumnīca - nekustamais īpašums, kurš 2003.gada Latvijas Republikas Valsts Zemes dienesta Zemgales reģionālās nodaļas tehniskās inventerizācijas lietā ir apzīmēts ar būves kadastra Nr. /numurs E/kreiso pusi no tās;
- No kopējā zemes gabala, kura platība ir 6 132 m^2, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr. /numurs F/, zemes platību 4 932 m^2. Saskaņā ar Valsts Zemes dienesta zemes robeža plānā norādītajām robežpunktu koordinātēm no robežpunkta koordinātes 51 velkot iedomātu līniju uz robežpunkta koordināti 58 par diognāli.

1. /pers. D/ valdījumā, lietošanā un apsaimniekošanā nodot:

- Būves 1.stāva shēmā ar kadastra apzīmējuma Nr. /numurs A/, divas dzīvojamās istabas dzīvojamās mājās 1.stāvā, kuras atrodas no mājas ieejas kreisajā pusē, kuras atzīmētas ar platību 12,6 m2 un 15,5 m2,
- palīgtelpas - vējveteri ar platību 1,5 un 1,6 m^2, pieliekamo 1,2 m^2, kāpņu telpu 2,7 m^2;
- No šķūņa - nekustamais īpašums, kurš 2003.gada Latvijas Republikas Valsts Zemes dienesta Zemgales reģionālās nodaļas tehniskās inventerizācijas lietā ir apzīmēts ar būves kadastra numuru: /numurs D/, nedzīvojamo iekštelpu Nr. 2 ar platību - 7,1 m^2 un Nr. 4 ar platību 8,8 m^2;
- siltumnīca - nekustamais īpašums, kurš 2003.gada Latvijas Republikas Valsts Zemes dienesta Zemgales reģionālās nodaļas tehniskās inventerizācijas lietā ir apzīmēts ar būves kadastra Nr. /numurs E/labo pusi no tās;
- No kopējā zemes gabala, kura platība ir 6 132 m^2, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr. /numurs F/, zemes platību 1 200 m^2. Saskaņā ar Valsts Zemes dienesta zemes robeža plānā norādītajām robežpunktu atlikušo daļu no robežpunkta koordinātes 54 velkot iedomātu līniju uz robežpunkta koordināti 51 ar loku.

1. Kā koplietošanas telpas un zemi atstāt:

- Palīgtelpas – vējveteri ar platību 2,2 m^2, savienoto sanitārtehnisko telpu 3,7 m^2, priekštelpu 2,8 m^2, virtuve 9,0 m^2 atstāt kā koplietošanas telpas.
- No kopējā zemes gabala, kura platība ir 6 132 m2, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr. /numurs F/, saskaņā ar Valsts Zemes dienesta zemes robeža plānā norādītajām robežpunktu atlikušo daļu no robežpunkta koordinātes 54 velkot iedomātu līniju uz robežpunkta koordināti 57 paralēli pār visu zemes platību līdz pretējai robežai.

Prasības pieteikumā un tā grozījumos norādīti zemāk minētie apstākļi.

[1.1] 2003.gada 6.augustā starp pusēm noslēgts Dāvinājuma līgums, ar kuru atbildētāja dāvina, nodod pilnīgā īpašumā un lietošanā prasītājam ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma Dobeles pilsētā, /adrese/, kadastra Nr./numurs F/.

Nekustamais īpašums sastāv no zemes gabala 6132 kvm kopplatībā un uz zemes gabala atrodas dzīvojamā ēka un 4 saimniecības ēkas.

[1.2] Sākotnēji atbildētāja pilnībā ignorēja prasītāja piedāvātos variantus nekustamā īpašuma reālajai sadalei.

Vēlāk atbildētāja cēla prasību Zemgales apgabaltiesā par dāvinājuma līguma atcelšanu un īpašuma tiesību atzīšanu.

2014.gada 12.maijā Zemgales apgabaltiesa atbildētājas celto prasību par dāvinājuma līguma atcelšanu un īpašuma tiesību atzīšanu noraidīja. Spriedums stājies likumīgā spēkā.

[1.3] Prasītājs dzīvo nekustamajā īpašumā /adrese A/, no bērnības, kā savā vienīgajā īpašumā, kā arī iegūstot profesionālo izglītību celtniecībā un elektriķa jomā ir spējīgs, gan uzturēt, gan apsaimniekot augstāk minēto nekustamo īpašumu.

Atbildētāja nekustamajā īpašumā nav veikusi nevienu ieguldījumu, lai ēkas, kuras atrodas uz zemes gabalu tiktu saglabātas un uzturētas atbilstoši būvnormatīvu prasībām, tādējādi pakļaujot tās bojāejai. Prasītāja veiktos ieguldījumus mājas fasādes uzlabošanai un pie citām ēkām, atbildētāja neuzskata par nepieciešamu segt.

[1.4] /pers. J/, kura dzīvo /adrese A/ ar atbildētājas atļauju, 2016.gada ziemas mēnešos, izraisīja ugunsgrēku ka rezultāta prasītājam izdarīti lieli materiālie zaudējumi, kurus atbildētāja nesedz.

[1.5] 2016.gada 27.novembra paskaidrojumā atbildētajās pārstāve ir norādījusi, ka atbildētāja sev piederošo kopīpašuma daļu /adrese/, nelieto un ir gatava izbeigt kopīpašumu, līdz ar to apstiprinot un pierādot, ka viņai ir zudusi interese par kopīpašuma lietošanu, valdīšanu un apsaimniekošanu.

[2] 2016.gada 29.decembrī un 2018.gada 3.augustā tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs prasību pilnībā neatzīst:

1) lietā nav pierādījumu, ka reālā sadale faktiski dabā vispār ir iespējama (tiesa nevar taisīt nolēmumu, kas nav izpildāms);
2) vienošanās nav atrunāta nekāda kopīpašuma sadales procesa kārtība, termiņi, pušu pienākumi, sekas;
3) nav saprotama īpašuma tiesību pārejas pamatotība un tiesiskums (vienošanās 4.punkts);
4) vienošanās projekts skaidri nesatur informāciju, kādā apmērā un kādi kopīpašuma objekti būtu atstājami Atbildētājas īpašumā (vienošanās 5.punkts), netiek ievērots judikatūrā nodibinātais, ka, sadalot kopīpašumu atsevišķos nekustamos īpašumos, sadales rezultātā noteikto atsevišķo īpašumu lielumam jāatbilst kopīpašnieku domājamo daļu lielumam un vērtībai;
5) prasība nav celta par kopīpašuma reālo sadali vai kopīpašuma izbeigšanu un tikai šādai prasībai secīgi var uzlikt par pienākumu noslēgt vienošanos (ja nolēmumu, piemēram, netiktu izpildīts).
6) ne no prasības, ne no vienošanās nav redzams, kā reālā sadale izskatītos dabā (nav pievienoti plānojumi ar atzīmēm), vērtējumi, atbildīgo iestāžu izsniegti reālai sadalei neieciešamie dokumenti.

[2.1] Prasības precizējumi satur dažādus apgalvojumus bez attiecīgiem pierādījumiem.

[2.1.1] Par dzīvojamo māju - prasītājs lūdz tiesu noteikt, ka atbildētājas valdījumā, lietošanā un apsaimniekošanā būtu nododamas divas dzīvojamās istabas, palīgtelpas ar kopējo platību 47 m^2. Atbildētājas vecāmāte tur dzīvo un pilnīgi noteikti šīs telpas viņai ir nepieciešamas. Viena no istabām, kuras tiek nodotas atbildētājai lietošanā saskaņā ar prasības precizējumiem ir caurstaigājama, tas nozīmē, ka to prasītājs šķērsotu, lai nokļūtu virtuvē un vannas istabā.

Kā arī pēc kvadratūras atbildētājas daļa ir mazāka (47,4), kas ir mazāka, nekā prasītājs nosaka savā lietošanā (48,6 m^2). Lai gan nedaudz, bet apdzīvojamas ir tikai 2 istabas, jo viens ir priekšnams un otrs ir ziemas kambaris pie virtuves, kā arī pagrabu, kas ir zem mājas.

[2.1.2] Nosakot strīdus kopīpašuma lietošanas kārtību, prasītājam bija jāvadās ne tikai pēc platības samērojamības ar kopīpašniekiem piederošajām daļām, bet jāņem arī vērā lietošanā nodoto telpu sadalījuma atbilstība pēc telpu izmantošanas mērķa, rakstura, saimnieciskās nozīmes. Šajā gadījumā prasītājs to nav darījis, tādējādi aizskarot otra kopīpašnieka – atbildētājas tiesības.

- būve ar kadastra numuru /numurs G/ reāli dabā nepastāv - viss nodega. Tur šobrīd palikuši dabā tikai daži pamati.

- zeme - prasītājs prasības precizējumos ir norādījis, ka savā lietošanā vēlas 4932m^2, savukārt atbildētājai 1200m^2. Atbildētājai nav saprotams šāds sadalījums.

- Prasītājs nav norādījis, kuras telpas būs atstājamas koplietošanā un kā atbildētājai būs nodrošināta piekļuve ieejai īpašumā.

[2.1.3] Atbildētāja norāda, ka prasītājs prasības precizējumos ir norādījis, ka vēlas savā lietošanā malkas šķūni, kas ir piebūvēts pie būves ar kadastru 4601114610003. Atbildētāja norāda, ka tas nav iespējams, jo šobrīd tur atrodas malka, un tā visa ir tikai un vienīgi vecāsmātes pirkta un gādāta vairāku gadu garumā (atbildētājas ģimenes zāģēta un krauta). Prasītājs šo šķūni nekad nav izmantojis.

[2.1.4] Attiecībā par siltumnīcu, atbildētāja norāda, ka tā ir liela apkurināma stikla siltumnīca, kurā vecāmāte audzē tomātus vienā pusē, otra identiska puse ir neapkopta jau gadiem, šī puse sen, mutiski vienojoties, tika nodota prasītāja lietošana, bet līdz pat šim brīdim prasītājs to nav izmantojis.

[2.1.5] Atsaucoties uz to prasības precizējumos norādīto, ka atbildētāja ir uzdāvinājusi prasītājam pusi, jo nav spējusi aprūpēt, neatbilst patiesībai arī tā apstākļa dēļ, ka pa visiem šiem gadiem īpašuma stāvoklis nav pasliktinājies. Atbildētāja to aprūpē, neskatoties uz to, ka ikdienā neizmanto, pretēji prasītājam, kurš tur nav dzīvojis kopš 8. klases beigšanas.

Atbildētājas pamatojumu, kāpēc notika ½ daļas atsavināšana prasītājam (tā bija prasītājas mātes un atbildētājas vecāsmātes vēlme, nevis nespēja apsaimniekot nekustamo īpašumu), ka atbildētāja ir devusi atļauju prasītāja mātei dzīvot nekustamajā īpašumā, ka Prasītājam ir radušies zaudējumi, ka tos ir radījusi viņa māte.

[2.1.6] Runājot par ugunsgrēka zaudējumiem, atbildētāja uzskatu, ka pusēm tie ir līdzvērtīgi, jo ir kopīpašums, arī prasītājs atbildētājai neko nav piedāvājies kompensēt, no prasītāja puses pat netika saņemta fiziska palīdzība nodegušās vietas sakopšanai, atbildētājai talkā nāca kaimiņi, lai to visu palīdz ātrāk novākt.

[2.1.7] Atsaucoties uz Civillikuma 927.pantu un 1070.panta pirmo daļu atbildētāja norāda, ka šajā gadījumā, pamatojoties uz minēto materiālo tiesību normu, prasītājs nav pierādījis, ka nekustamais īpašums varētu būt dalāms, neaizskarot nevienu no kopīpašnieku likumā nostiprinātām tiesībām.

Atbildētāja norāda, ka prasība nav pamatota, pierādīta un ir noraidāma.

[3] Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja daļēji uz prasības pieteikuma grozījumos norādītajiem pamatiem, grozot dzīvojamā mājā esošo telpu lietošanas kārtību, norādot, ka koplietošanā paliek 3., 4., 6., 7., 10., 11.telpa, prasītājam – 1., 2., 13., 13.telpa, atbildētājai – 5., 8., 9.telpa.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve prasību neatzina.

Motīvu daļa

[4] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

[4.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka gan prasītājam, gan atbildētājai pieder ½ domājamā daļa no nekustamā īpašuma /adrese A/, ar kadastra Nr./numurs F/, kurš reģistrēts Dobeles pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs H/.

[4.2] Saskaņā ar Civillikuma 1067.pantu atzīstams, ka pusēm ir atzītas īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu nevis reālās, bet tikai domājamās daļās un tātad sadalīts ir vienīgi tiesību saturs.

Līdz ar to rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā visumā, tā arī noteiktās atsevišķās dalās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu; bet, ja kāds no viņiem rīkojas atsevišķi, tad šī rīcība ne vien nav spēkā, bet arī uzliek pēdējam pienākumu atlīdzināt pārējiem zaudējumus, kas viņiem ar to nodarīti (Civillikuma 1068.pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1070.pantu ir iespēja nekustamā īpašuma dalīta lietošana, samērojot to ar atsevišķo daļu lielumu.

Nosakot dalīto lietošanu, tiek dalīta nevis pati kopējā lieta, bet gan tās lietošana (Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 16.novembra spriedums lietā Nr. C30533812, SKC–280/2016, 6.punkts).

Kā atzīts juridiskajā literatūrā, Civillikuma 1070. panta noteikumi nenozīmē, ka lietas dalītai lietošanai būtu izvirzāmas tādas pašas prasības, kādas likums paredz kopīpašuma reālai sadalei. Tomēr būtiska ir likuma norāde, ka lietošana samērojama ar atsevišķo daļu lielumu (Grūtups A. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Īpašums (927.-1129.p.). Rīga: Mans īpašums, 1996., 153. lpp.).

Starp pusēm pastāv strīds par kopīpašuma dalītās lietošanas kārtību.

[4.3] Pirmkārt, ir noraidāms prasības pamatā norādītais, ka nepastāvot faktiskajam īpašuma lietojumam īpašniekam ir nosakāms mazāks atsevišķās daļas lielums. Minētais ir pretrunā tiesību normās noteiktajam, tāpēc noraidāms.

[4.4.] Otrkārt, atsevišķā lietošanā nevar tikt nodotas telpas vai zemesgabala daļa, kura atbilstoši tehniskās inventarizācijas un zemes robežu plānam ir caurstaigājama vai funkcionāli nepieciešama, lai nokļūtu uz atsevišķā lietošanā nododamo telpu vai zemesgabala daļu.

Kopīpašumā esošas lietas dalīta lietošana nosakāma tādā veidā, ka katrs lietas kopīpašnieks atsevišķi, patstāvīgi un netraucēti, no pārējo kopīpašnieku puses, var šo lietu lietot. Citiem vārdiem sakot, dalītas lietošanas gadījumā nodalītajai daļai – konkrētai telpai (telpu grupai) ir jābūt attiecīgā kopīpašnieka individuālā valdījumā un lietošanā (Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 16.novembra spriedums lietā Nr. C30533812, SKC–280/2016, 7.punkts).

Piemēram, pati prasītājas pārstāve atzina, ka dzīvojamā telpa Nr.9 ir caurstaigājama, jo telpās Nr.1 un Nr. 2 nevar nokļūt citādāk, kā vien ejot cauri telpai Nr.9 (lietas 61.lapa).

Tāpat no zemes robežu plāna piedāvātā lietošanas kārtības sadales varianta (lietas 142.lapa) redzams, ka prasītāja atsevišķā lietošanā būtu nododama tā zemesgabala daļa, uz kura atrodas dzīvojamā māja un saimniecības ēkas, kuru daļas ir nodotas arī atbildētājas atsevišķā lietošanā.

[4.5] Prasītāja pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka varētu ar loku iezīmēt citu līniju, atdalot zemesgabala daļu, kura paliktu koplietošanā un pārējā atsevišķā lietošanā.

Tiesa atzīst, ka tā kā dalītās lietošanas noteikšana ir saistīta ar personas īpašuma tiesībām un to kā kopīpašnieku īpašuma tiesību aprobežojums var nostiprināt zemesgrāmatā, tādējādi tiesas ieskatā zemes robežu plānā iedomāti iezīmētās līnijas, neaprēķinot faktisko platību, nav iespējams uzskatīt par pamatotu risinājumu īpašuma tiesību aprobežojumam dalītas lietošanas noteikšanai.

[4.6] Par dzīvojamā mājā esošajām 11 telpām, neskaitot trepes un pagrabu, prasītājas pārstāves tiesas sēdē norādīja, ka koplietošanā paliek 3., 4., 6., 7., 10., 11.telpa, prasītājam – 1., 2.telpa, atbildētājai – 5., 8., 9.telpa.

Aprēķinot platības secināts, ka prasītāja lietošanā būtu 30,9 m^2 (12,3 + 18,6) un atbildētājai – 29,3 m^2 (1,2 + 12,6 + 15,5).

Kā redzams pēc platību apmēra sadalījums būtu līdzvērtīgs, taču kā tiesai jau iepriekš konstatēja, tad šāds sadalījums nav iespējams, jo telpa Nr.9 ir caurstaigājama, līdz ar to tā ir atstājama koplietošanā. Tādējādi piedāvātais sadalījums nav iespējams un ir noraidāms.

Savukārt apskatot saimniecības ēku un dzīvojamā mājā esošo trepju un pagraba sadalījumu pēc prasītāja piedāvātā, atbildētājai būtu puse no siltumnīcas 32,95 m^2 un nodegušais šķūnis ar platību 63,3 m^2, savukārt prasītājam – puse no siltumnīcas 32,95 m^2, šķūnis 15,4 m^2, saimniecības ēka 69,6m^2, dzīvojamā mājā trepju telpa 2,7 m^2, pagrabs 12,3 m^2.

Konkrētajā platībā nav ieskaitāms nodegušais šķūnis, jo pēc abu pušu teiktā tas dabā vairs nepastāv, jo ir nodedzis. Tiesas ieskatā nav loģiski nodegušu šķūni vienādot ar dabā pastāvošu saimniecības ēku, jo to izmantošanas iespēja ir atšķirīga.

Tātad prasītājam būtu nodoti lietošanā 132,95 m^2 un atbildētājai – 32,95 m2, kas ir acīmredzami nesamērīgi ar katram piederošo domājamā daļu.

[4.7] Līdz ar to ņemot vērā lietā noskaidrotos apstākļus, prasības apmierināšanai šobrīd uz tās celtajiem pamatiem nav tiesiska pamata.

[4.8] Noraidot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta otro daļu iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumus piespriež no prasītāja valsts ienākumos.

Tā kā no lietas materiāliem redzams, ka lietā papildus radās ar lietas izskatīšanu saistītie tiesas izdevumi 17,27 EUR, kas iepriekš nav iemaksāti, tad tie piedzenami no prasītāja valsts labā.

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta trešo daļu, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriežami no prasītāja par labu atbildētājai.

No lietas materiāliem ir redzams, ka zvērināta advokāte Linda Reisa 2016.gada 27.decembrī ir izrakstījusi rēķinu Nr.356/2016 par situācijas izpēti, informācijas savākšanu, apstrādi, paskaidrojumu sagatavošanu 150 EUR apmērā, 2017.gada 3.februārī - rēķinu Nr.382a/2017 par pārstāvību Dobeles rajona tiesā 125 EUR apmērā, 2017.gada 2.oktobrī - rēķinu Nr.459/2017 par pārstāvību Dobeles rajona tiesā 75 EUR apmērā, 2018.gada 26.aprīlī - rēķinu Nr.566/2018 par pārstāvību 3 tiesas sēdēs 300 EUR apmērā, kopā 650 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunktam, $1.^1$ daļai, ceturtajai un piektajai daļai un samērīguma principam, tiesa atzīst par pamatotu no prasītāja par labu atbildētājai piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus – izdevumus advokāta palīdzības samaksai – 300 EUR apmērā.

[4.9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma $204.^1$ pantu nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu un ar lietas vešanu saistīto izdevumu samaksai 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189. - 195. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. B/ prasību pret /pers. D/ par nekustamā īpašuma lietošanas kārtības noteikšanu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 300 EUR (trīs simti *euro*).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 17,27 EUR (septiņpadsmit *euro*, 27 centi).

Noteikt termiņu sprieduma daļā par ar lietas vešanu saistīto izdevumu un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā. Labprātīgas izpildes termiņā izpildot spriedumu daļā par izdevumu samaksu valsts ienākumos, maksājumu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Zemgales rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas kancelejā – no 2019.gada 4.janvāra, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Kovaļova